

Att älska Sverige tillbaka till Gud Vandringsstig 89 Rom 15:14-21

Bidrag från Bengt Pleijel
2019-02-03
Senast uppdaterad 2019-02-19

Vandringsstig 89: Genom Andens kraft. Kom helige Ande …

När det gäller er, mina bröder, är jag för min del övertygad om att ni själva är fyllda av godhet och uppfyllda av all kunskap och att ni också kan förmana varandra. Ändå har jag delvis skrivit ganska djärvt till er för att påminna er om ett och annat. Och detta i kraft av den nåd som jag har fått av Gud, att jag skall vara Kristi Jesu tjänare bland hedningarna, en som i helig prästtjänst förvaltar Guds evangelium, så att hedningarna blir det offer som Gud tar emot, helgat genom den helige Ande. Det är alltså i min tjänst inför Gud som jag kan berömma mig i inte tala om annat än det som Kristus har utfört genom mig för att hedningarna skulle föras till lydnad, genom ord och gärning, genom kraften i tecken och under, genom Andens kraft. Så har jag från Jerusalem och runt omkring ända till Illyrien överallt predikat Kristi evangelium. Jag har satt min ära i att inte förkunna evangelium där Kristi namn redan var känt. Jag ville inte bygga på en grund som någon annan hade lagt. Jag handlade som det står skrivet: De som inte har fått budskapet om honom skall se, och de som inte har hört skall förstå. Rom 15:14–21 Genom Andens kraft – är ett kraftord som vi hör på denna vandringsstig. Och inte bara hör. Känn också doft av blommor och smak av frukt. Det kristna livet börjar med att Livets frö bäddas ned i oss (se 1 Petr 1:23). När fröet vattnas med bön, slår det rot, en stjälk tittar fram, det växer, blommor, doftar. Det är som att födas på nytt. Man får upplevelser av Herrens omsorg, närvarande kraft. Men sedan kommer också erfarenheter av hur rika tider förbyts av torka. Man känner sig som en pelikan i öknen, en vattenfågel, som hamnat på fel plats i livet (Psalt 102:7). Man känner sig vissen. Precis som blombladen efter en tid. De vissnar … Men Gud har en plan med oss: Där blomblad satt tittar nu ett kart fram. Det växer och växer och blir en frukt. I Galaterbrevet 5:22 serverar Paulus ett stort fruktfat. Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning. Andens frukt är inte resultatet av mina duktigheter. Den kommer då den helige Ande får arbeta in Jesu liv och livsstil i mig. Se Andens frukt som ett porträtt av Jesus. Sådan var han. Och sådan var Paulus. Vi känner kärlekens friska doft i det han nu skriver. Innan Paulus blev kristen hade han en dålig andedräkt. Han andades hot och mordlust (Apg 9:1). Sedan han blev kristen spred han en kristusdoft i världen (2 Kor 2:14–15, Bibel 2000). Vi märker detta när vi går på denna vandringsstig. Vi bjuds på frukt. Precis som äppelträdet inte själv äter sina frukter, får vi ge ifrån oss det vi fått från Jesus. ger kärlek, glädje, frid … Så är det med Paulus. Paulus har tappat det stora intresset för Paulus. Nu lever inte längre jag utan Kristus lever i mig (Gal 2:20). Kristus i Paulus lär honom att inte komma som översittare och ”besserwesser”. Han ser på människor tillsammans med Jesus och kan därför erkänna deras andliga mognad och glädja sig över av vad nåden verkat. De har kommit in på www.bibelskolan.com och blivit fulla av kunskap. Det som driver Paulus är hans kärlek till Jesus och till dem. Därför tappar han snällheten och vågar tala djärvt till dem och påminna dem om ett och annat. Han ser sig själv som Kristi Jesu tjänare, ett instrument i Kristi händer. Guds nåd har verkat genom honom. Tecken och under har skett (läs Apg 14: 8–10, Apg 20: 9–12 2 Kor 12:11–12). Jag vågar inte tala om annat än det som Kristus har utfört genom mig för att hedningarna skulle föras till lydnad, genom ord och gärning, genom kraften i tecken och under, genom Andens kraft … Paulus livsuppgift var att vinna människor för Kristus. Han sår ut det han fått. Sedan tar Andens kraft vid. Fröet får rötter, växer, blommor, ger frukt både i Jerusalem, Illyrien, Göteborg och Vrigstad och … Och överallt där detta kan ske berättar man, att när Herren gjorde detta, då var vi såsom drömmande. Då fylldes vår mun med skratt och vår tunga med jubel. Och folk som upptäckte detta sa: Herren har gjort stora ting med dem (Psalt 126:1–3).

Stanna till, tänk, tala med Gud om det du läst …